

עפ"ת 23651/11/13 - ווזאנה אלירן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 23651-11-13 ווזאנה אלירן נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

מערערים	ווזאנה אלירן
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

פסק דין

לפני ערעור על פסק דין בית משפט לתעבורה (השופטת רז) בתת"ע 7115-10-12 מיום 30.9.2013 במסגרתו הורשע המערער בעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3), 64ב(א) ו-39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961

העונש שגזר בית משפט קמא:

פסילת רשיון נהיגה בפועל בת 24 חודשים בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית,

3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים,

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים,

קנס בסך 1500 ₪.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 13.10.12 נהג המערער באופנוע מספר 1105470 בשעה 03:10 בכביש 412 ק"מ 13 לכוון צפון, ונמצא בבדיקת נשיפה ריכוז אלכוהול 430 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף.

בנימוקי הערעור מציין בא כח המערער:

בית משפט טעה משקבע מיומנות המפעיל, הוא ע"ת 2. עד זה לא ידע מהי "נשיפה אסורה", לא ידע מדוע המכשיר ממתין 120 שניות בין נשיפה לנשיפה ולא ידע מהו מדד אלכוהול סביבתי.

עוד נטען, כי עדי התביעה 1 ו-2 לא הקפידו על נוהלי הפעלת מכשיר הינשוף באופן דווקני ומלא, ולא ניתן לקבוע בוודאות כי המערער לא שתה, לא אכל, לא הקיא, לא עישן במשך 15 דקות עובר לבדיקת הנשיפה.

עמוד 1

עוד נטען, כי בית משפט קמא לא נתן משקל נאות לרישומים כוזבים לענין השעה וקבע, כי מדובר בטעות שאינה מהותית.

עוד נטען כי באירוע היו מעורבים שוטרים נוספים, שמותיהם לא תועדו, ובית המשפט לא ייחס לכך כל משקל.

עוד נטען, כי בית משפט התעלם מהעדר פלט שני של הבדיקה ולא ייחס לכך כל משקל.

לענין העונש, נטען, כי העונש שהוטל מהווה ענישה מכבידה ואין הדבר נכון רק משום שמהערער בחר לנהל הליך משפטי ועל כן מן הראוי להתערב בעונש. נסיבותיו האישיות אף הן מצדיקות הקלה בעונש, שכן פרנסתו בנהיגתו בהיותו מתקין דודי שמש בבתי לקוחות.

ב"כ המשיבה מתנגדת להתערבות בעונש. מדובר במפעיל מיומן, מוסמך. לבקשת בית משפט זה הוגש אישור כי עבר הכשרה נוספת לאחר שדרוג המכשיר. בבית משפט קמא המפעיל אישר זאת בעדותו. עוד נטען כי המפעיל אינו צריך להידרש לכל השלב הטכני של מכשיר הינשוף ומדוע נשיפה נכשלת, שכן ברגע שמדובר במכשיר הבודק באופן אוטומטי הכל, העד אינו נדרש לדעת טכנית בדיוק כיצד המכשיר פועל. שוטרים שלא היו רלוונטיים לאירוע אינם חייבים במילוי דו"ח ואין צורך לחקור אותם במסגרת אירוע זה.

לגופו של עניין, דין הערעור להידחות.

בית המשפט שמע את העדים, התרשם מאופן עדותם מהמסמכים שהוגשו וקבע את מהימנותם. ערכאת הערעור לא תתערב בממצאי מהימנות של ערכאת בית משפט קמא.

במסגרת הכרעת הדין נותחו עדויות שלושת עדי התביעה. מסמכים שהוצגו, עדות המערער ועד הגנה מטעמו. בית משפט קמא קובע לאחר ניתוח ובחינת הראיות כי שוכנע למעלה מספק סביר בכך שהמערער נהג באופן נהג בהיותו שיכור על פי תוצאות בדיקת הנשיפה שנערכה לו.

לאחר שנדרשתי לתיק בית משפט קמא כולו, אני מוצאת כי קביעה זו של בית המשפט נכונה ונסמכת על כל שהוצג בפניו.

מכשיר הינשוף היה תקין בעת הפעלתו. זו הוכחה ע"י תע"צ תקינות לאור ביקורת תקופתית מיום 9.10.12 ובביקורת זו נמצא המכשיר תקין לפעולה. בוצעה בדיקת נשיפה עצמית ע"י עד תביעה 2 לפני הפעלת המכשיר ולאחריה, ואלה מאשרות תקינות המכשיר.

בוצעה בדיקת כיוול ע"י עד תביעה 2 לפני הפעלת המכשיר ולאחריה ואלה מאשרות תקינות המכשיר. מתוך כרטיס המכשיר נלמדת הקפדה יתירה בתחזוקת המכשיר ותיקון כל תקלה שנתגלתה בו.

לא הובאה מטעם המערער חוות דעת הסותרת תקינות המכשיר.

בית משפט קובע כי בדיקת הנשיפה בוצעה על פי כל נוהלי ההפעלה.

חלף פרק זמן של 25 דקות משעת עצירת הרכב ועד ביצוע הבדיקות. מרגע שנעצר הרכב וכל זמן שהות המערער במשמרתו של עד תביעה 1 נשמרו הכללים של איסור אכילה, שתיה, עישון, כך עולה מהמוצגים ת/3 ותיאור הנסיבות בת/1 ועדות עד תביעה 1 ועד תביעה 2.

בית משפט קמא דוחה טענת ב"כ המערער לעניין רישום כוזב של השעות הנוגעות להפעלת הינשוף. צודק בית המשפט בקביעתו כי מדובר בטעות בלתי מהותית המתייחסת אך ורק לשעת העברת המערער למפעיל הינשוף.

הטענה שעד תביעה 2 החל להפעיל הינשוף בשעה 03:35 ובסתירה לעדותו של עד תביעה 1 בדבר העברת המערער לעד תביעה 2 בשעה 03:39, נדחת ע"י בימ"ש קמא ונקבע כי ייתכן והפער נובע מפער בין שעונים שונים. עד תביעה 1 תיעד את שעת עצירת המערער בשעה 03:10 ולאחר מכן שעת ביצוע בדיקת המאפיינים בשעת 03:30, כאשר בדיקת הנשיפה בוצעה משעה 03:35 ומכאן, שבכל מקרה חלפו למעלה מ-15 דקות שבמהלכן המערער לא אכל, לא שתה, לא הקיא, על כן אין חשש לפגיעה באמינות הבדיקה ובתוצאותיה.

בית משפט מקבל עדותו של עד תביעה 2 לעניין היותו מפעיל מוסמך עוד משנת 2001 שעבר הכשרה נוספת לאחר שדרוג המכשיר, הסמכתו הוכחה ע"י הצגת תעודת מפעיל ובית משפט מקבל עדותו לעניין קבלת הכשרה נוספת לעניין שדרוג המכשיר וכאמור לדרישת בית משפט זה הובאה ע"י התביעה ליום הדיון אישור בדבר הכשרה נוספת שקיבל עד תביעה זה לאחר שדרוג המכשיר.

הכרעת הדין מבוססת, מנומקת כדבעי, לא נפלה בה כל טעות, אין להתערב בה.

לעניין העונש שגזר בית משפט קמא, תקופת פסילת המינימום לנוהג בשכרות הינה 24 חודשי פסילה, אין חובה בניכוי 30 ימי פסילה מינהלית מתקופה זו, ועל אף זאת בית המשפט הלך לקראת המערער וניכה את תקופת הפסילה המינהלית. מכאן שאין בסיס לטענת ב"כ המערער לפיה בית המשפט החמיר עם המערער אך ורק בשל העובדה כי המערער בחר שלא להודות וניהל הוכחות.

הערעור נדחה.

מזכירות בית המשפט תמציא עותק פסק הדין לב"כ הצדדים ולצדדים.

ניתן היום, כ"ה אדר ב תשע"ד, 27 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.